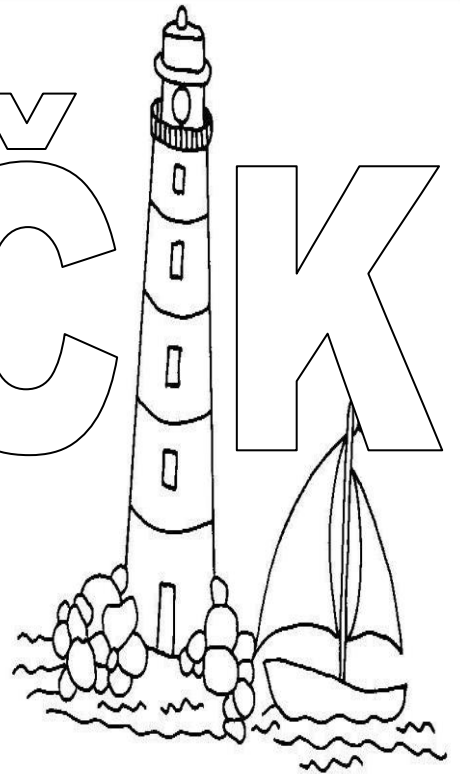

MAJÁČK

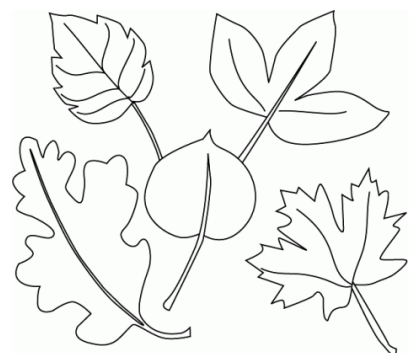
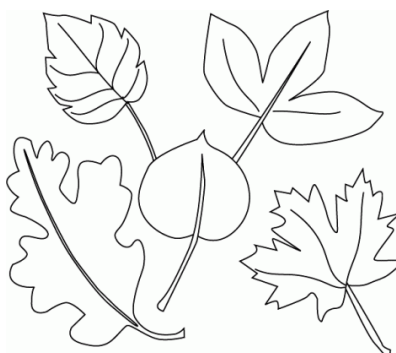
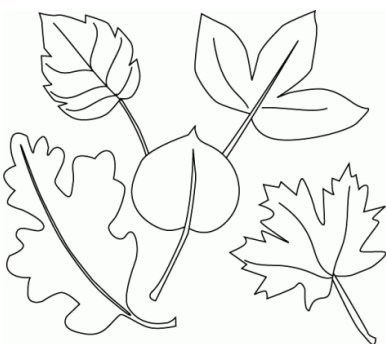

Rozhovor s novým telocvikárom Petrom Tholtom
Poznáte sa? Kika Štefancová
Nevysvetliteľné záhady v našej škole!!!

Milí spolužiaci, kamaráti, super učitelia a všetci čitatelia nášho časopisu,

po prázdninách sa opäť do Vašich rúk dostal Váš obľúbený školský časopis s novým názvom Majáčik. Prečo Majáčik? Pohrali sme sa so slovíčkami a zaujalo nás slovo máj, ktoré sa nachádza v názve našej školy, ale zaujalo nás aj slovo maják, lebo maják je vysoká veža slúžiaca na navigáciu a pomoc lodiám na mori. Chceme, aby aj Majáčik bol takou Vašou navigáciou a pomocou v tom mori vedomostí a povinností, ktoré Vás počas školského roka čakajú. Čo sa v Majáčiku dočítate? Máme super prvákov, nového pána učiteľa a skoro všetci sme sa posunuli o ročník vyššie. Sme starší, a s tým nám pribúda aj viac úloh, učenia a trápenia. ☺ A na odreagovanie je tu Majáčik. ☺ Dúfame, že ako ten minulý, tak aj tento školský rok nám budete do časopisu prispievať svoje nápady, básničky, postrehy a príbehy na casopis8maja@gmail.com či na facebookovskom Majáčiku. Tak premýšľajte, tvorte, čítajte a prežite krásnu farebnú jeseň príjemnenú čítaním nášho Majáčika!

Patrícia Facáková

Poznáte sa?

Kristína Štefancová, žiačka 9.a

1. Ahoj, Kika, ako sa ti páči v deviatom ročníku, cítiš sa byť staršia?

Ahoj. ☺ Áno, je super byť 9! ☺ Učiteľia nás berú ako starších, zodpovednejších a hlavne nám zverujú tie školské podujatia.

2. Tešíš sa na monitor, aké sú tvoje pocity?

Ani nie, bojím sa, že nestihnem spraviť všetky úlohy a toho, že budú ťažké otázky a nebudem vedieť odpovede na ne.

3. Ktorí učitelia sú tvoji obľúbení?

Všetkých učiteľov mám rovnako rada. Každý z nich má niečo do seba.

4. Všimli sme si, že veľmi pekne recituješ. Čím to je?

Neviem, čím to je, prišlo to samo od seba.

5. Kto je tvoj idol?

Mám veľa idolov, ale hlavne sú nimi rockové skupiny 🤘 !

6. Čo patrí medzi tvoje obľúbené aktivity?

Zuška, korčuľovanie a chodenie s kamarátmi po vonku.

7. A chlapci, ako na tom stojíš? ☺

Myslím si, že väčšina vie, ako na tom som... 🌸

8. Akí sú tvoji spolužiaci, spolužiačky? Máš medzi nimi aj naj kamarátku, kamaráta?

Moji spolužiaci, spolužiačky sú super. Som rada, že práve s nimi chodím do triedy. Hlavne moja Anna a Kika, s ktorými kecám skoro stále.

9. Tešíš sa na strednú, bude ti chýbať základka a zážitky z nej?

Určite mi bude chýbať. Na základke som prežila celých deväť rokov a zážitky, ktoré som zažila, sú nenahraditeľné.

To je super! Ako vidíme, si priateľská povaha. ☺ Prajeme ti veľa šťastia, hlavne na monitore. Naďalej recituj a reprezentuj našu školu. Drž sa!

Za rozhovor ďakujú Paťka Facáková

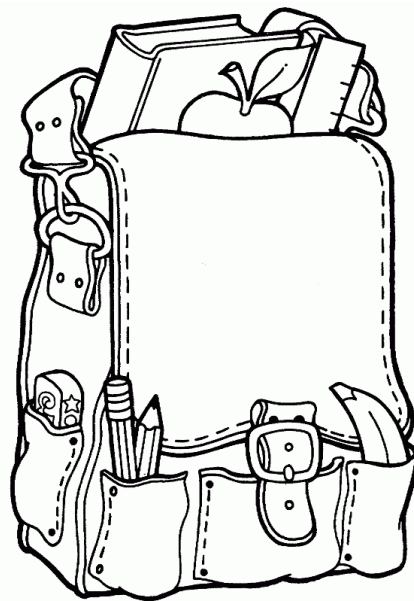
2 *a Aniká Keselícová ☺*

Začína škola

Škola, škola, školička,
už je pripravená lavička.
Budú do nej sadat' školáci,
najviac sa budú tešiť prváci.

Keď zazvoní zvonček na hodinu,
prváci, dozviete sa túto novinu,
že naša škola najlepšia je,
kto do nej chodí, o tom vie.

Michaela Gajdošíková zo siedmej bé ☺

Čo je nové??????☺

- Vo Svidníku a v okolí?

- Cestu do našej školy pekne vyasfaltovali.
- Vo Svidníku sa na Dukelskom behu mieru úspešne bežalo po 54-krát!
- Svidnícke kino s novou digitálnou technológiou je už otvorené!
- Gymnázium duklianskych hrdinov vo Svidníku oslávilo 65. výročie.

- V našej škole?

- Zavítali k nám noví prváčikovia, ktorých na začiatku roka dekoroval sám pán primátor. Pán primátor s pánom riaditeľom a celým vedením školy otvorili školský rok 2013/2014 v našej škole.
- Máme nové dvere a lavičky, zaobchádzajme s nimi šetrne!
- Pani učiteľka Cuperová a pán učiteľ Čobirka odišli na dôchodok.
- Pán učiteľ Zelizňák sa v lete oženil, pani učiteľka Baluchová, teraz už Vencuriková, mala nedávno svadbu! Gratulujeme!
- Máme nového telocvikára!

Rozhovor s naším novým učiteľom a volejbalistom VK Slávia Svidník Petrom Tholtom

Pán učiteľ Tholt, vitajte na našej škole. Všetci sme na Vás veľmi zvedaví, preto dovoľte opýtať sa pár otázok do nášho časopisu Majáčik.

- ❖ Čo ste vyštudovali ?
Fakultu športu na Prešovskej univerzite v Prešove, špecializáciu volejbal.
- ❖ Odkiaľ pochádzate ?
Podolíneč, okres Stará Ľubovňa.
- ❖ Máte rodinu ?
Spolu s manželkou Janou máme synčeka Andreja - 2 roky a dcérku Janku, ktorá má pol roka.
- ❖ Vieme, že sa venujete volejbalu. Koľko rokov a prečo práve volejbal?
Je to pre mňa krásny bezkontaktný šport, hrám ho od detstva. Vyžaduje množstvo schopností, ale najviac sa mi na volejbale páči ovládanie lopty, a preto sa teším, ak ma počúva. ☺
- ❖ Váš najväčší volejbalový úspech?
Hral som v zahraničí v Poľsku, bol som aj dvakrát majstrom Slovenska s Humenným a Prešovom. (Verím, že budem aj so Svidníkom. ☺)
- ❖ Ktorý zo športovcov je váš idol?
Obdivujem všetkých športovcov, pretože viem, čo všetko šport vyžaduje. Svoj idol preto nemám.
- ❖ Obľúbené jedlo?
Cestoviny so syrom. ☺ Mňam.
- ❖ Aký máte vzťah k deťom?
Mám veľmi rád deti, rád ich učím športovať, hlavne volejbal a sledujem, ako sa zlepšujú. Žiaci na škole sú zatiaľ veľmi poslušní.
- ❖ Plánujete zostať na našej škole škole? (My dúfame, že áno!☺)
Zatiaľ sa mi tu páči, ale život môže priniesť všeličo.
- ❖ Čo robíte vo voľnom čase?
Venujem sa svojim deťom, športujem a rád chodím na výlety do prírody.
- ❖ Čo by ste odkázali našim žiakom, čitateľom časopisu Majáčik?
Aby chodili do školy s radosťou a chuťou učiť sa, samozrejme športovali (dúfam, že si obľúbia volejbal☺), lebo určite môžem potvrdiť, že v zdravom tele je zdravý duch. Žiakom prajem len to najlepšie, samozrejme samé „jednotky“, aby sme my, učitelia a rodičia, mali z vás radosť. ☺

Ďakujeme za rozhovor, pán učiteľ. Prajeme Vám veľa krásnych chvíľ strávených na našej - Vašej škole. Tamara Konturová a Patrícia Facáková

Matej Hrebenda

Matej chodil sem a tam,
počúval však veľmi rád.
Čítať mohol hocikto,
on nevidel nikoho.

Celý život bol to on,
knihy zbierať pomohol.
Zbieral len tak pre radosť,
kníh mal veru dosť.

Hrebenda bol slepý pán,
poznania a šťastia rozdával.
My všetci vieme to,
že Hrebenda je v zozname UNESCO.

Patrik Bojkas, 4.a

Moje letné prázdniny

Chorvátsko

Cez letné prázdniny sme išli na dovolenku do Chorvátska, do dediny Dolac pri meste Šibeník a Primošten. Spolu s nami bol aj môj ujo Slávo s rodinou. Páčilo sa mi, že sme išli veľkým autom všetci spolu. Keď sme boli v Chorvátsku, vyšli sme von z auta a bol taký veľký vietor, ale ten vietor bol teplý. Privítali sme sa s Jere, Máriou, Leom, Erikou, Renatou, Angelínou, Ajkou, Rasťom, Tomášom. Keď sme sa vybalili, išli sme sa ochladiť a osviežiť v mori. Bolo slané ako soľ, ale čisté a teplé. Jedného večera nám teta Mária uvarila chobotnice, morské ryby a aj mušle. Tie dobré chobotnice bol chytať ujo Leo. On ich chytí a dá zmraziť. Potom ich zmrazené nosí do reštaurácie. Tam ich vyčistia, pripravujú a podávajú ľuďom. Ujo Rasťo nás pozval na oslavu narodenín a kúpil jedno malé chrumkavé prasiatko. Aj môj ocko bol loviť chobotnice. Jedna chobotnica mala iba tri chápadlá, lebo ostatné jej odhryzol úhor. Ale najkrajší zážitok som mala v Národnom parku Krka. Pod jedným vodopádom som sa kúpala, ale ocko ma musel držať, lebo tam bol silný prúd. Všetko sme si nafotili a spoznali sme nových ľudí. Teším sa, že tam pôjdeme o rok.

Terezka Žumárová, 4.a

Skryté nebezpečenstvo

Počas prázdnin som nazbieral veľa nových zážitkov, priblížim vám aspoň jeden.

V jeden krásny slnečný deň som išiel so svojou rodinou na návštevu k babke. Keď sme dorazili, bola tam už moja teta, ujo, bratraci a sesternice. Ujo s ockom rúbali drevo. Chcel som im pomôcť. Babka ma vystríhala, aby som tam nešiel, pretože je to veľmi nebezpečné a mohol by som sa poraniť. Ja som ju samozrejme naposlúchol. Spočiatku mi rúbanie išlo dobre. Pomyslel som si: „O akom nebezpečenstve to babka rozprávala?“

V tej chvíli som zaťal, čepeľ sekery sa zaryla do polena, no nanešťastie nie dosť hlboko. Keď som sekeru nadvihol, poleno mi nešťastne spadlo na nohu. Veľmi to bolelo a na nohe mi zostala škaredá jazva.

Aspoň som sa z toho poučil, nabudúce už budem vedieť, že si mám dávať pozor a nebrať všetko na ľahkú váhu. Pretože práca so sekerou je naozaj nebezpečná.

Pavel Kočan, 6.a

Bojnice

Vstal som o štvrtej ráno a išli sme na výlet. Nastúpili sme do autobusu. Po ceste som z okna videl Spišský hrad, hradby, rieku Váh, priehradu Liptovská Mara. Prišli sme do Prievidze, zavolali sme si taxi, ktoré nás odviezlo až pred hotel.

Hneď v prvý deň sme išli do Bojnického zámku. Videl som obrazy panovníkov, plastové figuríny oblečené v dobových šatách, nábytok, zlatý strop a všelijaké kreslá.

Na druhý deň sme išli do zoo. Bolo na kopci, takže sme si pekne vyšliapali hore. Uvidel som dva vtáčiky. Hlavne som sa tešil na vlky a medvede. Boli veľmi zábavné, vôbec sa nebáli ľudí. V bojnickej zoo žije veľa živočíchov z celého sveta.

Boli sme aj v Prešpotskej jaskyni, v ktorej sa našli pozostatky neandertálcov. Nachádza sa tam múzeum praveku.

Dvakrát sme navštívili kúpalisko Čajka.

Bola to krásna dovolenka, lepšia než pri mori.

Marek Cimbora, 6.a

Jeseň plná šarkanov

Púšťanie šarkana je zábava, ktorú poznali už naši prarodičia i mnohé generácie pred nimi. Sen o lietaní je ľudstvu skrátka vlastný odjakživa, a pokiaľ má možnosť vypustiť do vzduchu aspoň hračku, rado ju využije. V dnešnej dobe navyše existuje množstvo špeciálnych šarkanov, vďaka ktorým sa do vzduchu skutočne vznesiete.

Viete vôbec, prečo sa lietajúcemu šarkanovi hovorí drak? Je to predsa pomerne zvláštne, pretože moderné šarkany v tvare kosoštvorca bájne zviera vôbec nepripomínajú. Názov však vychádza z pôvodných čínskych drakov. Do Európy sa lietajúce draky dostali až pomerne neskoro – na prelome 16. a 18. storočia, rýchlo si však získali obľubu a dodnes môžete vidieť ľudí, ktorí si drakov vo voľnej chvíli púšťajú. Traduje sa pritom, že najlepšie obdobie na púšťanie šarkanov je jeseň. Vedeli ste však, že draky môžete púšťať po celý rok? Stačí, aby vám trochu fúkalo – a nezáleží na tom, aké je ročné obdobie. V súčasnosti získavajú na popularite akrobatické draky, s ktorými môžete robiť najrôznejšie triky. Ďalší typ drakov sú draky ťažné – dajú sa použiť na dopravu a tiež za sebou majú pekných pár desaťročí histórie. V roku 1903 prekonal Američan Samuel Franklin Cody kanál La Manche na plavidle, ktoré bolo ťahané drakmi.

A čo vy, už ste si vybrali na túto jeseň svojho šarkana? Malého a jednoduchého šarkana si môžete ľahko postaviť aj doma.

Na jeho výrobu budeme potrebovať: dve rovné drevené paličky, jednu z nich dlhú 1m, druhú 80cm, papier, 30m špagátu a pracovné nástroje: lepidlo, nôž, nožnice, pravítko, farbičky.

Na oboch koncoch paličiek nožom urobíme trojmilimetrové zárezy. Zviažeme obidve paličky v tvare kríža. Upevníme ich lepidlom tak, aby kratšia palička presne v strede pretínala tú dlhšiu 20cm od vrchu. Napneme 7m špagátu okolo všetkých štyroch koncov paličiek tak, že bude pretiahnutý cez všetky štyri zárezy. Na dolnom konci špagátu uviažeme uzol. 4m necháme voľne visieť: to bude chvost. Z papiera vystrihneme tri štvorce so stranami 20cm. Zložíme ich do harmoniky a pomaľujeme ich rôznymi farbami. Potom ich v rovnakých vzdialenostiach priviažeme šarkanovi na chvost. Položíme kostru šarkana papier. Podľa nej ho obstriháme tak, aby na všetkých stranách prečnieval o 2cm. Potom prečnievajúci papier prehne cez špagát a prilepíme ho. Teraz musíme priviazať na štyri rohy štyri špagátiky dlhé 60cm. Tie potom priviažeme na veľmi dlhý (asi 20m) špagát, ktorý navinieme na pravítko. To bude držadlo, pomocou ktorého šarkan vzlietne.

A nakoniec už len šarkanovi dokreslíme oči, ústa a nos. Želáme vám dobrý vietor!

Jeseň

Jeseň, to čarovné obdobie, keď maliar Príroda nešetří svojimi farbami. Slnko sa už stráca za oblakmi a chladný vetrík vynáša našich šarkanov až do oblakov. Je skvelým kaderníkom, ktorý vyčarí stromom pestrofarebné účesy. Opadané lístie vytvára nádherný jesenný koberec. Prázdninové obdobie vystriedajú jesenné práce. Všetky plody pomaly dozrievajú, ľudia zbierajú plody svojej práce. Aj zvieratká si robia zimné zásoby a upravujú svoje zimoviská pre pokojný spánok. Sťahovavé vtáčiky si už kúpili letenky, aby strávili zimnú dovolenku v teplých krajinách. Ujo Vietor a teta Zima nás nútia zo skríň vytiahnuť prvé teplé oblečenie, aby sme neprechladli. Dni už nie sú také dlhé. O chvíľu na trón zasadne pani Zima. Jeseň, to nie je len škola a práca, ale aj radosť. Deti využívajú posledné teplé dni na zábavu, púšťajú si šarkanov a vyrábajú rôzne postavičky z gaštanov. No keď príde Martin na bielom koni, každý sa stiahne do svojich príbytkov a bude čakať príchod zimy.

Samuel Dzur, 8.a

Účelové cvičenie v prírode

Dňa 2.10.2013 sa na našej škole uskutočnilo účelové cvičenie v prírode. Bola to zábava, aj keď počasie nám veľmi nedoprialo. Po príchode do školy sme sa presunuli do svojich tried a tešili sme sa na varovný signál od pána riaditeľa. Rýchlo sme sa všetci aj s triednymi učiteľmi presunuli von a mohli vyraziť na letisko. Cesta bola síce trošku namáhavá, ale určite každému prospela☺. Po príchode sa jednotlivé ročníky s učiteľmi rozišli plniť si svoj naplánovaný program. Napríklad naša trieda bola na opekačke. Založili sme si teplý ohnák, zohriali sa, poopekali špekačky, klobásy, chlebík, jablko, ba dokonca aj marshmallow. Šikovní spolužiaci našli aj zopár jedlých húb. Po krátkej hodinke sa všetky triedy porozchádzali po stanovištiach, ktoré pre nás pripravili učitelia. Dozvedeli sme sa veľa vecí o využití bylín a rôznych rastlín, ktoré nám možno ležia práve pod nohami, za čo ďakujeme pani učiteľke Džubákovej. O tom, ako podať prvú pomoc, nám vysvetlila pani učiteľka Šturáková, vyskúšali sme si prácu s mapou v spoločnosti pani učiteľky Dzurovej. O ochranných maskách (ktoré sme si samozrejme vyskúšali) nám porozprával pán učiteľ Šimko. Súťažili sme v hode s granátom pod dozorom pána učiteľa Genca. Na „brannom“ bolo výborne, každý si z neho odniesol super zážitky. Ďakujeme všetkým učiteľom za zaujímavé dopoludnie, tešíme sa na ďalšie!

Paťka Facáková, 6.b

Záchranná expedícia SVIŠŤ

Pred dvoma týždňami sme vyrazili na záchrannú expedíciu SVIŠŤ do Tatier. V ruke s tatranskými denníkmi, so splnenými prvými „svišťovkami“ (úlohami) a nabalenými taškami sme sa lúčili. Pred autobusom stáli ustarostení rodičia, ktorých sme napomenuli, aby nás nerušili počas týždňovej expedície, veselo sme im zamávali a zakričali „Hora, hora, hora, hej, už ideme do Tatier!“. Po veľkej historickej ceste Via Magna, ktorú sme začali hrou na dostihy – štartujeme, zákruta vľavo, vpravo, dvojité i trojitá prekážka, tribúna detí, veľká mláka, kopa lístia, sme sledovali a prekonávali všetky nebezpečné prekážky v Makovickom panstve, v kráľovskom meste Bardejov, Stará Ľubovňa. Zastavili sme sa na Kežmarskom hrade, kde sa nám veľmi páčili exponáty z rôznych remeselníckych cechov. Dorazili sme do Tatranskej Lomnice a vyhli sme sa macovi Brunovi, ale iba hlave rodiny. Mama Hedviga s malými nezbedníkmi sa na nás prišla pozrieť v noci k ubytovni. Ujo Martin Vaňko nám zabezpečil návštevu Astronomického ústavu. Kedysi bol tiež žiakom našej školy a teraz má na starosti veľké konferencie o nekonečnom vesmíre. Uf, to je asi veľká fuška. My sme zažili svoju fušku na celodennej túre na Popradské a Štrbské pleso. Prechádzali sme aj pásmom kosodreviny a videli sme úkryty našich prvých zachránených svišťov. Palce sme držali horolezcom na skalách a záchranárom vo vrtuľníku. Na Symbolickom cintoríne nám bolo trocha smutno. Na Hrebienok sme sa vyviezli pozemnou lanovkou a cestovali sme elektrickým vláčikom. To bol zážitok. A videli sme aj najvyšší Gerlach, Bilíkovú chatu, ktorú sme si my premenovali na Bylinkovú. Zašli sme si aj do krásneho múzea TANAP. Mali sme chuť si aj zalyžovať, a tak nás pani učiteľky zaviedli do nového múzea SKI. Ale na takých starodávnych lyžiach a saniach, aké boli tam, by sme sa už my možno nevedeli lyžovať. Večer nás navštívil horský vodca a rozprával nám o záchranných akciách v horách. Nasmiali sme sa, až nás bruchá boleli, pretože nám hovoril aj o veľmi smiešnych zážitkoch. Ako v rozprávke to vyzeralo v Belianskej jaskyni. Veľa, veľa schodov. Posledný večer sme v Tatrách objavili nové talenty v programe „Izba baví izbu“. Za mnoho zachránených svišťov, za odvahu, priateľstvo, pomoc jeden druhému a za prekonané prekážky sme dostali aj odmeny. V piatok sme sa najviac tešili, že svoje pekné zážitky vyrozprávame doma. „Hora, hora, hora, hej, už sme prišli my z Tatier.“

*Tretiaci a štvrtáci, pani učiteľky
a pani zástupkyňa*

Budúcnosť plastov

Dňa 27. septembra v piatok sa na hodine slovenského jazyka v triede 8.a uskutočnila diskusia na tému Budúcnosť plastov. Žiaci si pripravili veľa zaujímavých informácií a poznatkov. Všetci sme sa niečo nové dozvedeli. Každý z nás sa o svoje zaujímavosti podelil alebo sa niečo nové naučil. Všetko prebehlo bez problémov, starostí, krikov a hádok. Ako v každej diskusii, nechýbal skvelý moderátor, ktorý do diskusie nenechal vstúpiť trápne ticho. Ďalej sa o zábavu postarali provokatéri, ktorí vždy zabodovali a všetci sme sa schuti zasmiali. Tiež nechýbali ani diváci. Samozrejme, aj tí do diskusie prispeli svojím krátkym prejavom alebo nejakou zaujímavosťou. Na konci našej diskusie nám pani učiteľka Dzurová poďakovala za príjemnú atmosféru a dobre odvedenú prácu. Všetci sme si zatlieskali a už sa nevieme dočkať ďalšej témy na diskusiu.

Kika Nováková, 8.a

Netradičná telesná

To sa len tak nevidí, aby hráči VK Slávia Svidník prišli do našej školy! Pán riaditeľ nám oznámil, že sa máme disciplinovane dostaviť do telocvične. Posadali sme si popri stene a neverili vlastným očiam. Sedem hráčov VK Slávia Svidník, vrátane nášho učiteľa Tholta, spolu s trénerom sa začali rozcvičovať. Pán tréner nám potom všetkých predstavil. Tomáš Skasko, Peter Tholt, Marek Mikula, Marián Vitko, Martin Sopko..., no kto by ich nepoznal? Nasledovali podania, a keď začali smečovať, aj sme si pomysleli, či to naša telocvična vydrží. Vydržala. Neskôr si tí z nás, ktorí sa o volejbal seriózne zaujímajú, mohli zahrať spolu s volejbalistami. Nakoniec sa s nami aj vyfotili a rozdali nám kartičky s podpismi. Prišli k nám, aby v nás prejavili ešte väčší záujem o stále populárnejší šport vo Svidníku, volejbal. A možno medzi nami objavia ďalšiu volejbalovú hviezdu. Bola to naozaj zaujímavá hodina!

-volejbaloví nadšenci-

Krpat'ák

Ako každý rok, aj tento sa na škole konal Krpat'ák. Deň D bol 10.10.2013. Od rána som bola netrpezlivá a plná očakávaní, čo bude a čo sa bude diať. Museli sme prejsť rôznymi skúškami a rôznymi úlohami. Po štvrtej hodine si nás vyzdvihli deviataci a odviedli nás do telocvične, kde ešte pred vstupom sme museli zdolať prvú úlohu, a to tunel. V telocvični nám brali odtlačky, trochu zvláštne, ale odtlačky. Chlapcom brali odtlačok nosa a nám, dievčatám, odtlačok pier. Potom nasledoval Salón krásy, kde nám pomaľovali tváre a nalakovali nechty. Bolo pripravené aj malé občerstvenie, "samé dobroty". Zahrali sme si zopár hier. My, béčkari, sme ako vždy vyhrali. Ukončili sme to spoločnou diskotékou. A od tejto chvíle sme už neboli žiadni krpci, ale ozajstní žiaci druhého stupňa ZŠ.

Miška Krjaková, 5.b

Ked' nás kopne múza

Halloween

Masky si pripravíme,
od radosti podskočíme.
Halloween má každý rád,
opäť bude super snáď.

Ježibaba nás vystraší,
za pecou sa usalaší.
Uvidíme vkolaka,
ktorého sa každý ľaká.

Zapálime sviecu,
vyrežeme tekvicu.
Všetci sa už bojíme,
pri dverách tu stojíme.

Ak o Halloweene všetko vieš,
dúfam, že sa nezľakneš!

Miška a Emka, 6.a

Náš nový spolužiak

Prišiel k nám nový žiak,
pochádza z Poľska.
Pretože je Poliak,
kroky má veľmi rád.

Oskar sa volá
a celkom na sebe maká,
pilne sa nám učí,
tichučko je, nebzučí.

Je to dobrý spolužiak,
je dobré takého mať.

6.b

Jeseň

Jeseň je tu
leto nám odchádza
stromy sa farbia dozlata
lístie opadá

Anika a Vaneska, 6.b

Hodiny s p. uč. Želيزňákom

Dejepis, litika a slovina,
to nie je žiadna malina.
Triedny nás ich učí,
často sa na nich mračí.

No usmeje sa párkrát aj on,
jeho úsmev je dlhší ako Grand Kaňon.
Má strašne ťažké diktáty a písomky,
ľahšie je tancovať odzemky.

Najradšej má diktáty,
našťastie pri nich nemláti.
On ich tak rád diktuje,
pritom sa škodoradostne smeje.

No z lásky to tak myslí,
nech nám to lepšie myslí.
Ako on nech všetko vieme,
za to mu veľmi ďakujeme.

Tímea Marusinová, 7.a

(Zverejnené so zhovievavým
dovolením pána učiteľa.)

Október - mesiac úcty k starším

Je tu mesiac október, ktorý by mal byť pripomienkou, ako si uctiť starších ľudí v našom okolí. Úcta k starším by mala byť pre nás samozrejmá. A predovšetkým by mala byť táto úcta stála a nielen v Mesiaci úcty k starším. Starší ľudia si ju zaslúžia. Vekom nadobudli rôzne skúsenosti, ktoré môžu odovzdávať nám, mladším. Napokon, vdáčíme im aj za svoj život. Naši drahí rodičia, naši milovaní starí rodičia a aj naši učitelia nám neraz venovali celý svoj čas, svoju lásku, svoje vedomosti. Kto sa naučí vážiť si šediny, nemusí sa báť, že zostane v starobe nepovšimnutý. Nájdime si preto všetci čas, vľúdne slovo, úsmev pre starších. Preukážme im úctu – zaslúžia si ju. Veď predsa, aj my raz budeme starí a tiež sa nám určite nebude páčiť prístup, aký sme v mladosti mali k starším.

Moji starkí

Poviem Vám to celkom skrátka:

babička je kamarátka.

Taký koláč, makovník, neupečie veru nik!

A môj dedko? Nemá chyby!

Naučil ma chytať ryby,

zatĺcť klinec, kopat' futbal,

môjho dedka by som nedal!

Tamarka Konturová (inšpirované internetom)

Halloween je sviatok oslavovaný večer 31. októbra. Oslavujú ho predovšetkým deti oblečené v kostýmoch, ktoré navštevujú susedov a pýtajú sladkosti. Oslavuje sa hlavne v západnom svete, najmä v USA, Portoriku, Írsku, Spojenom kráľovstve, Kanade, ako aj v Austrálii a na Novom Zélande.

Tradičnými znakmi Halloweenu sú špeciálne vyrezané tekvice, vo vnútri ktorých je sviečka, čarodejnice, duchovia, netopiere, čierne mačky, metly, oheň, príšery, kostlivci a pod. Farby červená, žltá, oranžová a čierna. Pôvod má v Írsku, je to pohanský (keltský) sviatok Samhain - pohanský nový rok. Názov pochádza z anglického Halloweeneen (doslovný preklad: predvečer Všetkých svätých). Halloween sa na Slovensku šíri najmä prostredníctvom podnikových či školských večierkov. Aj keď zábava a chodenie po domoch v strašidelných maskách neladilo s naším prostredím, už v minulosti sa na juhu Slovenska či v Rakúsku tento čas bral ako sviatok tekvic.

Halloweenska anketa

Niekoľkých žiakov sme sa opýtali, ako na tom stoja s Halloweenom, či sa boja niečoho, niekoho a či vôbec oslavujú tento sviatok.

6.b

Vanesa: Niekedy oslavujeme, nebojím sa ničoho.

Daniel: Nie, neoslavujem, nie, nebojím sa.

Anika: Neoslavujem a nebojím sa.

Samuel: Možno budem oslavovať, ale nebojím sa ☺.

Thomas: Nie, neoslavujem, avšak bojím sa pani učiteľky Husárovej!

Danka: Nie, neoslavujem, bojím sa pavúkov.

Natália: Nezvyknem ho oslavovať, áno, bojím sa duchov...

Kristián: Nie, neoslavujem. Bojím sa fyziky!

Kamil: Nie, neoslavujem. Neviem, či sa niečoho bojím.

Oskar: Nie, neoslavujem a nebojím sa.

Erik: Neoslavujem, nebojím sa.

Stanislav: Nie...

Radka: Nie, neoslavujem. Zvyknem sa báť duchov.

Tamara: Neoslavujem, ale rada vyrezávam niečo z tekvice.

Samo: Keď je Halloween, rád hrám na gitare, ale bojím sa, že ma príde vystrašiť medveď Yogi!!!

1.a, 1.b

Alex: Nie, neoslavujem a nebojím sa!

Daniel: Nie, neoslavujem, bojím sa trošku.

Kristínka: Áno, oslavujem a nebojím sa.

Ad'ka: Hej, oslavujeme a nebojím sa.

Saška: Oslavujem, veľmi rada straším ostatných ☺.

Janík: Áno, oslavujeme a občas sa zľaknem.

Vilko: Áno, oslavovali sme hlavne v škôlke, kde sme vyrábali rôzne halloweenske dekorácie.

Alexandra: Oslavujeme, máme doma poriadnu halloweensku oslavu!

Paťka

Pranostiky našich žiakov

Na svätú Editu, „šahni“ po zmizíku.
Na svätú Tamaru, kúpim si ja gitaru.
Na svätého Jakuba, budem spať do obeda.
Ak na Valentína leňošíš, na Petra budeš plakať.
Na Nový rok blato, na Veľkú noc sneh.
Na Tri krále zima stále.
Na svätého Matúša, v škole sa už neskúša.
Ak na Severína plačeš, na Kristínu skáčeš.
Ak na Jána leje, na Melániu sa slnko smeje.

Slová uletia, napísané zostáva

V diktáte – ixkra (iskra)

V písomke – Samova rýša

- brtníctvo je výroba brnenia (lesné včelárstvo)
- v neolite žili neónky
- rumovisko je miesto, kde sa vyrába rum
- ...lajnovkou pre športovcov...
- 1. svätová vojna

Hádanky z písanky

Nemá štetec ani farby, predsa lístie žltým farbí. (ňeseJ)

Najlepší štvornohý priateľ človeka? (ľetsoP)

Čo má spoločné medveď a motorka?

(onemsíp éňčotaičaZ)

Je to žlté a hádže to grimasy (©kíljamS)

Nevysvetliteľné záhady v našej škole!!!

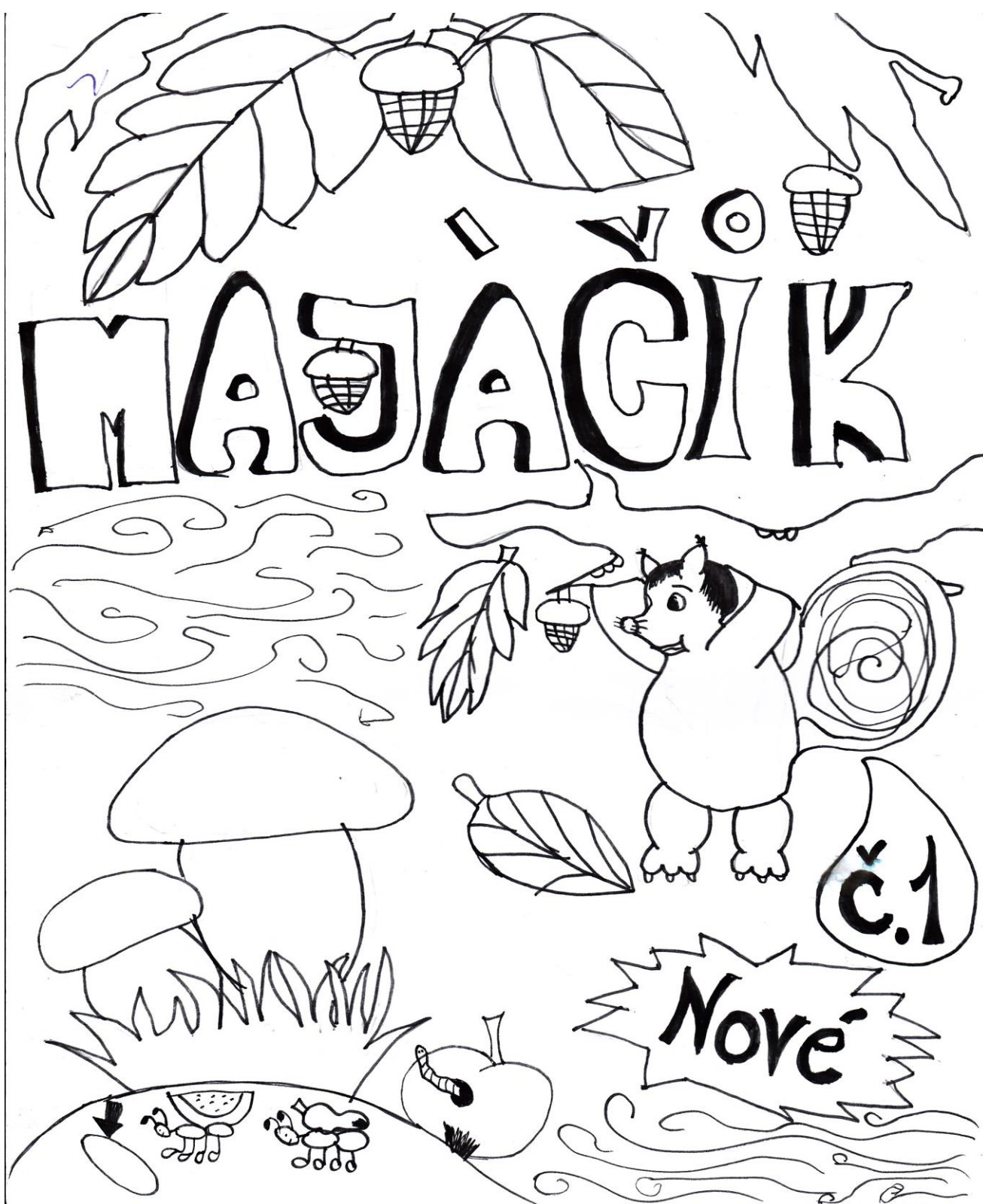
- Z našej školy záhadne zmizli bývalí deviataci a prišli k nám neidentifikovateľné postavy nižšieho veku. Hovoria si prváci. Ale nie sú to tí prváci, čo boli v minulom roku prvákmi. Ja tomu nerozumiem. Ááá!
- Chlapcov z 9.b akási záhadná sila ťahá k dievčatám do 8.a triedy!!! Učitelia sa hnevajú, no kto za to môže?!
- Chodbami sa ozýva ťahavý žalostný spev, aj keď nikde nie je hodina hudobnej výchovy. Jóóój, mamó!
- Nové dvere aj po dvoch mesiacoch od začiatku školského roka záhadne držia!!!

Pozdrav z GDH :)

Ahojte, ani sme sa nenazdali a už vyše mesiaca sme študenti gymnázia. Za ten mesiac sme čo-to zažili, asi takou najväčšou akciou boli oslavy 65. výročia GDH. Bol to náročný mesiac. Už si pomaly zvykáme na nových učiteľov (profesorov), nových spolužiakov, nový učebný štýl. Zo začiatku to bol chaos, lebo sme si nevedeli zvyknúť na to, že skoro každú hodinu máme v inej triede. No to, čoho sa najviac obávame, je Uchaľák, ktorý robia tretiaci. Uchaľák je niečo také ako Krpaťák pre piatakov na základke. Ako nie žeby som sa chválil, ale v hárku mi svietia už dve štvorky :D. Už pomaličky nabiehame na ten gyplácky systém, dúfam, že sa mi podarí tie štvorky opraviť. Gymnázium nie je hračka, ale nebojte sa, dá sa to zvládnuť. Dúfam, že s niektorými z vás sa stretneme na budúci školský rok. Dúfam aj, že sa vidíme na Rozprávkovej noci, minimálne na karnevale :P. Tak sa tam držte a poslúchajte učiteľov! Pozdravujeme celý pedagogický zbor, pani zástupkyňu, zástupcu, riaditeľa, upratovačky, školníka a v neposlednom rade kuchárky, mali ste pravdu, aj na gypli dobre varia. ☺ Osobitne by chceli pozdraviť p.u. Fekovú jej spevušky. Odkazujú, nech pripravuje vodu na kávu. ☺

S pozdravom Stan ☺ Hvozda a odchovanci ZŠ 8.mája Svidník

Ilustroval Ľuboš Cina, 6.a

Majáčik vychádza ako školský časopis pri ZŠ, 8. mája vo Svidníku. Adresa školy: 8. mája 640/39, 089 01 Svidník. e-mail časopisu: casopis8maja@gmail.com. Šéfdaktorka: Patrícia Facáková. Zástupkyňa šéfredaktorky: Tamara Konturová. Vedúca krúžku Tvoríme školský časopis: Mgr. Ingrid Fedorkovičová. Technická úprava: Mgr. Vladimír Zelizňák. Vychádza štvrtročne v náklade 30 ks.